

Z menoj po mojem mestu

Mestre

Mestre ležijo na ravnini Veneto na obrobju Beneške lagune na treh metrih nadmorske višine. Mesto Mestre je vključeno v občino Benetke. Mesto je, še posebej po drugi svetovni vojni hitro in neurejeno raslo in nastalo je široko urbano območje. Dve tretjini beneškega mestnega prebivalstva sta se naselili v Mestrah.

Vse do 19. st. je bilo Mestre podeželsko mestece z 189 000 prebivalci in velik trg za poljedelske pridelke, s katerimi so zalagali Benetke in okoliške kraje. Hrana za prebivalce Benetk je odhajala s Canale Salso. Za prebivalce Mester in okoliških krajev je bil na Piazza Ferretto dvakrat na teden trg. Tu je potekal tudi vsakoletni sejem Sv. Mihaele, kjer so prebivalci skupaj proslavljali in se veselili.

Po prvi svetovni vojni, ko je začela rasti industrija v območju Porto Marghera, je prebivalstvo Mester pričelo rasti. Rast je od takrat nenehna. Do pravega "booma" pa je prišlo po drugi svetovni vojni v času slovitih tridesetih let, ko so se številni Benečani selili na celino in so sem prihajali živet delavci z beneškega podeželja in iz vse Italije, še posebej z juga. Posledica priseljevanja se kaže v tem, da je prebivalstvo Benetk precej bolj pisano po geografskem izvoru v primerjavi s prebivalstvom drugih mest. Od 80-ih let dalje, ko se je pričela deindustrializacija Porta Marghera je prišlo do sprememb tudi v socialni sestavi prebivalstva. V tem času pride do upada števila delavcev zaposlenih v industriji in do močnega porasta zaposlenih v storitvenem sektorju. Danes štejejo Benetke na celini cca. 180.000 prebivalcev, 71 % jih je zaposlenih v storitvenem sektorju, industrija zaposluje 28 % aktivnega prebivalstva, 1 % prebivalstva je zaposlen v kmetijstvu.

Urbane značilnosti

V velikih mestnih območjih je prišlo do radikalnih sprememb zaradi rušenja spomenikov in zgodovinskih mest ter preusmeritve vodnih poti. Najvidnejši primer povedanega je Canale Salso, ki so ga preusmerili zato, da bi zgradili Trg XXVII oktobra. Nekdanji trg Piazza Barche je naslikal Canaletto. Od zadnjega desetletja 20. st. dalje se je stari del Mester zlagoma spreminjal, nastale so pešpoti v samem središču starega mesta in nekatere ostanke nekdanje vasi so modernizirali.

Spomeniki in zanimivosti

Piazza Ferretto je glavni mestni trg. Trg se je pričel razvijati kot tržnica v srednjem veku in v začetku 20. st. je bila tu končna postaja tramvajskega omrežja. Kasneje je trg ponudil prostor trgovinam in slovitemu gledališču Teatro Toniolo, ki se nahaja na majhnem trgu v bližini. Na trgu so še bazilika San Lorenzo iz 11. st., Kraljeva palača. Pred Kraljevo palačo je bil nekoč žitni trg, pa tudi stolp Suro, ki so ga zgradili leta 1108. Kasneje so ta stolp priključili h gradu Mestre. To je edini preostali od petnajstih stolpov, ki so nekoč tvorili obzidje. Nekaj ostankov obzidja je še zmeraj videti v bližini. Še več je zanimivosti. Med njimi sodobni spomenik odporniškemu gibanju, katerega avtor je Augusto Murer, ki stoji na Trgu XXVII oktobra.

Mestni parki

Mestre imajo tudi dva velika parka Park Albanese, obsega 33 hektarov. Tam je veliko število športnih površin, telovadnica in tam je tudi kopališče.

Parco S. Giuliano, od koder se širi pogled na laguno. Danes ima park 74 hektarov, toda 1 glede na generalni urbanistični načrt ga bodo razširili na 700 hektarov. Tam bo 225 kanalov in postal bo največji urbani park v Italiji.